

บทที่ 3

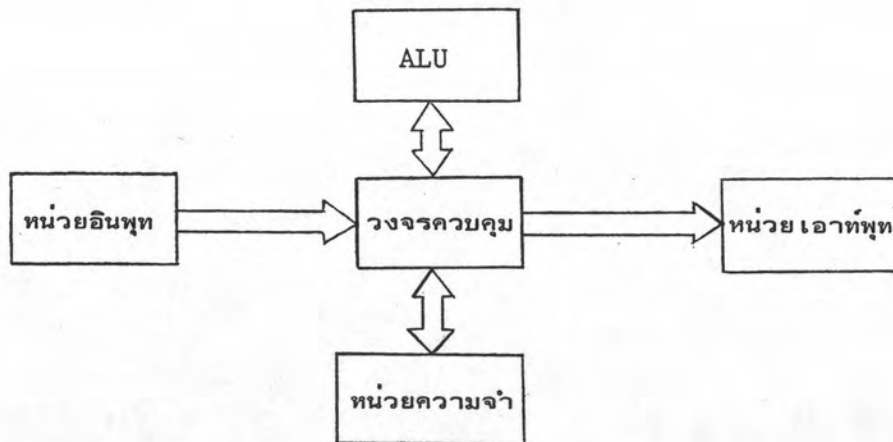
ไมโครโปรเซสเซอร์

ไมโครโปรเซสเซอร์ เป็นแอลเอสไอ (Large Scale Integrated Circuit : LSI) ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยประมวลผลกลาง (Central Processing Unit : CPU) ซีพียูนี้เดิมทำจากไอซีจำนวนมากประกอบกัน แต่ไมโครโปรเซสเซอร์ย่อส่วนเอาไอซีเหล่านี้ลงในส่วนเดียวกัน (Single Chip) เมื่อใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ร่วมกับหน่วยความจำ (Memory) และหน่วยอินพุต/เอาต์พุต (Input/Output Unit) จะมีขีดความสามารถในการทำงานสูงขึ้น เป็นไมโครคอมพิวเตอร์ ภายในไมโครโปรเซสเซอร์จะประกอบด้วยหน่วยคำนวณทางเลขคณิตและลอจิก (Arithmetic Logic Unit : ALU) รีจิสเตอร์ (Register) และวงจรควบคุม (Control Unit) ในแต่ละส่วนมีหน้าที่ดังนี้

- ก. เอแอลยู (ALU) จะทำหน้าที่ในการคำนวณทางคณิตศาสตร์และลอจิก (Logic) จากข้อมูลที่หน่วยความจำหรืออินพุต/เอาต์พุตรับเข้ามา
- ข. รีจิสเตอร์ เป็นแหล่งเก็บข้อมูลชั่วคราวภายในซีพียู
- ค. วงจรควบคุมจะทำหน้าที่ควบคุมการส่งถ่ายข้อมูลและเชื่อมโยงคำสั่งภายในตัวไมโครโปรเซสเซอร์เอง

การทำงาน จะเริ่มจากการอ่านคำสั่งที่เก็บไว้ในหน่วยความจำ นำคำสั่งซึ่งเป็น รหัสนี้ มาถอด รหัส เพื่อให้ได้สัญญาณควบคุมที่สามารถควบคุมการทำงานของเอแอลยู และรีจิสเตอร์ หน่วยความจำและหน่วยอินพุต/เอาต์พุต ให้ถูกต้องตามลำดับ (Sequence) การทำงาน หน่วยความจำจะใช้เป็นที่เก็บข้อมูลและเก็บคำสั่ง อุปกรณ์อินพุตเอาต์พุต เป็นอุปกรณ์ที่ซีพียูใช้เป็น ตัวที่จะติดต่อกับอุปกรณ์ภายนอก จะมีการรับข้อมูลเข้าและส่งข้อมูลออก เพื่อแสดงผลหรือใช้ควบคุม อีกทีหนึ่ง

ไมโครโปรเซสเซอร์ สามารถทำงานตามคำสั่งเพื่อนำมาใช้แทนเกต (Gate) และ ฟลิปฟลอป (Flip Flop) ในระบบดิจิทัลที่มีขนาดใหญ่และซับซ้อน การใช้งานของไมโครโปรเซสเซอร์สามารถแบ่งออกง่าย ๆ เป็น 2 ประเภทคือ การใช้เป็นไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการคำนวณหรือควบคุม อีกประการหนึ่งคือการใช้งานแทนวงจรดิจิทัลในเครื่องมือวัดรุ่นใหม่ๆ ในรูปที่ 3.1 เป็นโครงสร้างระบบไมโครโปรเซสเซอร์

รูปที่ 3.1 โครงสร้างระบบไมโครโปรเซสเซอร์

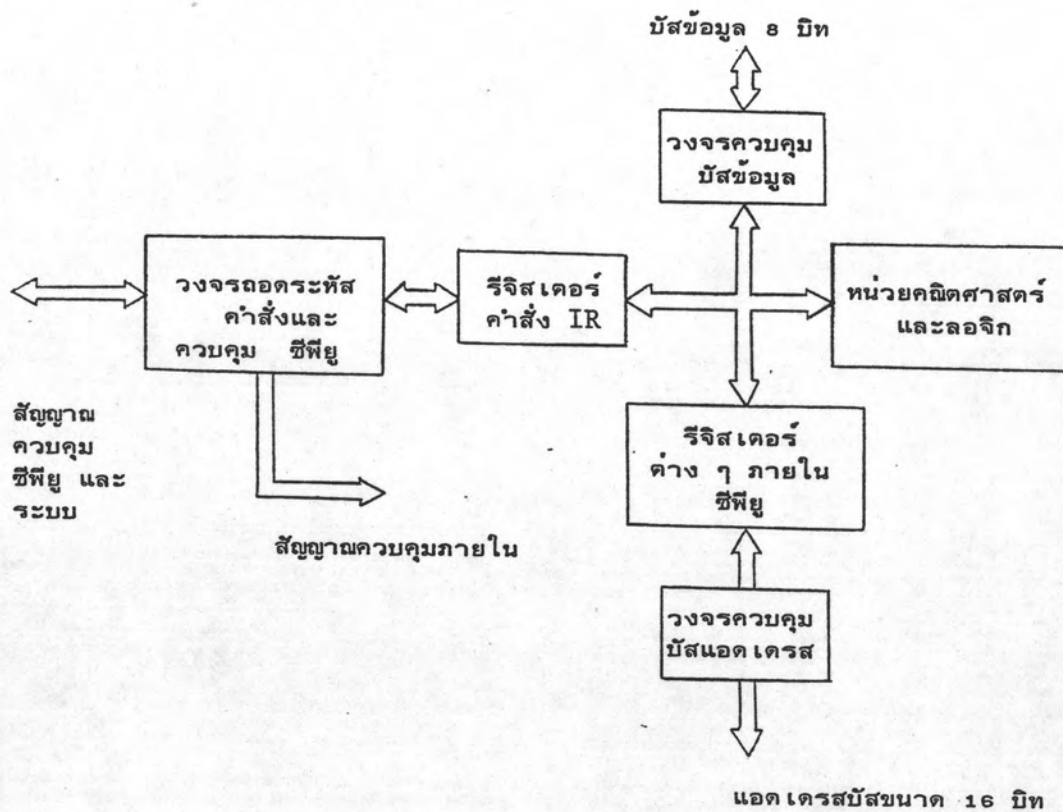
3.1 ไมโครโปรเซสเซอร์ Z - 80

Z - 80 เป็นไมโครโปรเซสเซอร์ที่ได้จากการพัฒนาและสร้างขึ้นของวิศวกรบริษัท ซิล็อก (Zilog) Z - 80 เป็นไมโครโปรเซสเซอร์ขนาด 8 บิต มีลักษณะที่น่าสนใจบางประการคือ

- ก. Z - 80 มีลักษณะทางซอฟต์แวร์ที่สามารถนำไปใช้แทนไมโครโปรเซสเซอร์ 8080 ได้
- ข. Z - 80 สามารถใช้สัญญาณนาฬิกาได้สูงถึง 6 เมกกะเฮิรตซ์ (MHz) (Z - 80 B) โดยใช้แหล่งจ่ายไฟเลี้ยงเพียงชุดเดียวคือ 5 โวลต์ และต้องการสัญญาณนาฬิกาเฟสเดียว
- ค. อุปกรณ์ทำงานร่วมหาได้ง่าย เช่น ชิพที่ใช้ในการอินเตอร์เฟส (Interface) ข้อมูลแบบอนุกรมหรือขนาน

3.1.1 โครงสร้างทั่วไปของชิพียู

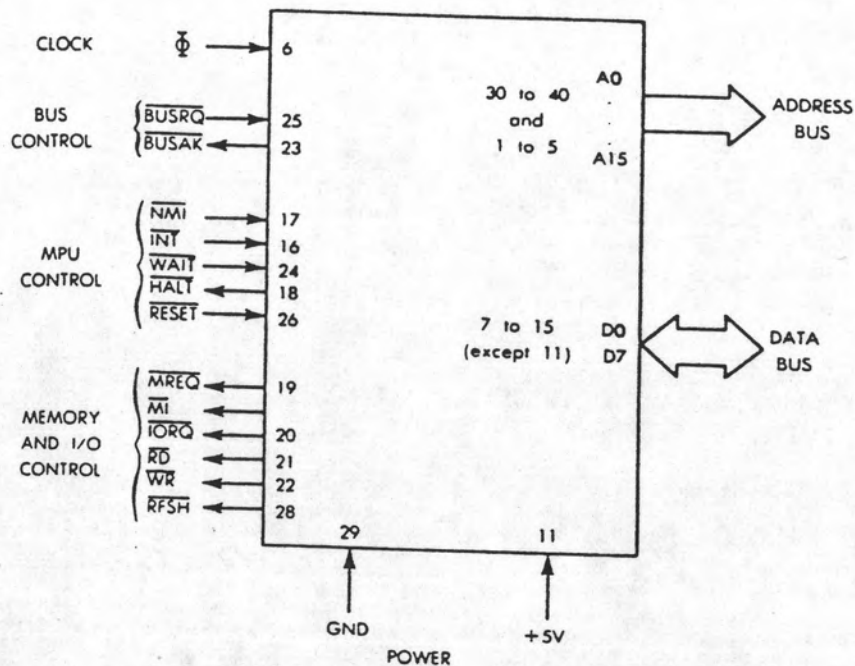
รูปที่ 3.2 แสดงโครงสร้างภายในของ Z - 80 จะประกอบด้วยบัสข้อมูล 8 บิต ซึ่งเป็นบัสชนิดสองทิศทาง คือข้อมูลสามารถวิ่งเข้าหรือออกจากชิพียูได้ บัสแอดเดรสเป็นบัสขนาด 16 บิต ที่จะทำให้ขีดความสามารถในการอ้างถึงแอดเดรสได้โดยตรงได้ถึง $2^{16} = 64 K$ บิตแอดเดรสนี้เป็นเส้นทางสำคัญในการอ้างถึงแอดเดรสของหน่วยเพอริเฟอร์ลที่เป็นอินพุตหรือเอาต์พุตด้วย สายบัสควบคุมนั้นจะประกอบไปด้วยสัญญาณควบคุมต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ด้วยกันทั้งหมด 13 สาย ลักษณะการจัดวงจรภายในของ Z - 80 แสดงให้เห็นดังรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.2 โครงสร้างภายในซีพียู Z - 80

สายเชื่อมโยงสัญญาณประกอบด้วย บัส 3 ชุด คือ

- ก. บัสข้อมูล (Data Bus)
- ข. บัสแอดเดรส (Address Bus)
- ค. สายสัญญาณควบคุม (Control Signal Wire)

รูปที่ 3.3 แสดงการจัดขาของ Z - 80

รายละเอียดของสัญญาณต่าง ๆ และหน้าที่ที่สำคัญมีดังนี้

$A_0 - A_{15}$ เป็นสายของแอดเดรส 16 สาย ที่ส่วนภายในของเอาต์พุตเป็นลอจิก 3 สถานะ (Tristate Output) ที่จะถูกอินาเบิล เลือกว่าเวลาใดเป็นสัญญาณใด ทั้งนี้เพราะสายของแอดเดรสยังทำหน้าที่เป็นตัวอ้างอิงแอดเดรสสำหรับอุปกรณ์ I / O ด้วย

$D_0 - D_7$ เป็นสายบัสข้อมูลจำนวน 8 สาย ลักษณะของขานี้ก็เป็น ลอจิกสามสถานะสองทิศทาง (Tristate Input / Output) เพื่อเลือกทิศทางไหลของข้อมูล

	ระหว่างซีพียูกับหน่วยความจำหรืออุปกรณ์อินพุท/ เอาท์พุท
\overline{M}_1	เป็นเอาท์พุท ซึ่งส่งสัญญาณออกมาเพื่อบอกให้ทราบว่า กำลังอยู่ในสภาวะเฟลท์ โดยแอกคิฟที่ลอจิก " 0 "
\overline{MREQ}	เป็นเอาท์พุทลอจิกสามสถานะ สัญญาณเอาท์พุทขานี้ จะเป็นตัวบอกว่า ขณะนี้สัญญาณที่แอดเดรสบัสมีค่าแอดเดรสเพื่อเขียนหรืออ่านในหน่วยความจำ โดยแอกคิฟที่ลอจิก " 0 "
\overline{IORQ}	เป็นเอาท์พุทที่ให้สัญญาณเพื่อบอกว่า ขณะนี้สัญญาณในแอดเดรสบัสจาก $A_0 - A_7$ เป็นแอดเดรสของ I / O ประโยชน์ของสัญญาณนี้ เพื่อดีเทค (Detect) รหัสแอดเดรสในการเขียนหรืออ่านข้อมูลจากเพอริเฟอรัล
\overline{RD}	เป็นสัญญาณเอาท์พุทที่แสดงสถานะของซีพียู ขณะที่ต้องการจะอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ หรือ I / O
\overline{WR}	เป็นขาที่ให้สัญญาณเอาท์พุท แสดงสถานะของซีพียูขณะที่ต้องการจะเขียนข้อมูลลงในหน่วยความจำ หรือ I / O
\overline{RFSH}	เป็นสายที่ส่งสัญญาณที่จะบอกว่า ขณะนี้สายของแอดเดรสจะบรรจุข้อมูลแอดเดรสสำหรับการรีเฟรช (Refresh) หน่วยความจำชนิดไดนามิก
\overline{HALT}	เป็นสายที่จะแอกคิฟ เมื่อซีพียูกระทำคำสั่ง HALT โดยจะแอกคิฟให้ลอจิก " 0 "
\overline{WAIT}	เป็นสัญญาณที่จะบอกให้ทราบว่า ขณะนี้หน่วยความจำหรือ I / O ยังไม่พร้อมที่จะรับหรือส่งผ่านข้อมูล เมื่อส่งสัญญาณเข้าไปซีพียูจะหยุดรอนกว่า เลิกสัญญาณ WAIT
\overline{INT}	เป็นสัญญาณจาก I / O ที่จะอินเตอร์รัพท์ซีพียู การอินเตอร์รัพท์จะมีหลายโหมด เป็นแบบมาสค์เคเบิล (Maskable Interrupt)
\overline{RESET}	เป็นสัญญาณที่จะส่งเข้าไปรีเซทซีพียู หรือ ทำให้โปรแกรมเคาน์เตอร์มีค่าเป็น 0
\overline{NMI}	เป็นสัญญาณอินเตอร์รัพท์ที่เป็นนอนมาสค์เคเบิลอินเตอร์รัพท์ (Non Maskable Interrupt)
\overline{BUSRQ}	เป็นการส่งสัญญาณบอกซีพียูว่า ขณะนี้จะต้องการใช้บัสจะทำให้ซีพียูควบคุมบัส โดยใช้หลักการลอจิกสามสถานะ ในการทำให้บัสแอดเดรสและบัสข้อมูลแยก

	ออกจากระบบในซีพียู เพื่อให้หน่วยความจำ และ I / O ใช้บัสในการเคลื่อนย้ายข้อมูลระหว่างกัน
<u>BUSAK</u>	เป็นสัญญาณจากซีพียู ที่จะส่งออกไปบอกว่าขณะนี้ซีพียูไม่ได้ใช้บัสแล้ว
<u>CLOCK</u>	เป็นสัญญาณที่จะทำให้ซีพียูทำงานสัมพันธ์ (Synchronize) ภายในตัวเอง และ กับระบบส่วนอื่นได้
<u>หมายเหตุ</u>	การใช้ " ____ " อยู่เหนือสัญลักษณ์ แสดงว่า เป็นการแอกคิฟที่ลอจิก " 0 "

3.1.2 ระบบทางฮาร์ดแวร์ของไมโครโปรเซสเซอร์ Z - 80

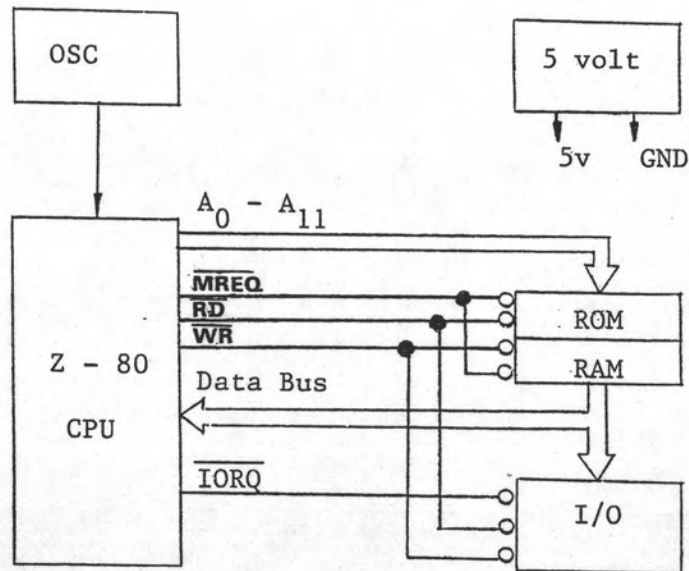
ไมโครโปรเซสเซอร์ จะทำงานตามลักษณะการจัดการได้จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วน คือส่วนโปรแกรมที่เรียกว่าซอฟต์แวร์ (Software) และส่วนวงจรติดต่อกายนอก เรียกว่า ฮาร์ดแวร์ (Hardware)

วงจรฮาร์ดแวร์พื้นฐานของไมโครคอมพิวเตอร์ Z - 80 ประกอบด้วย

- ก. แหล่งจ่ายไฟตรง ขนาด 5 โวลต์
- ข. วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกา
- ค. อุปกรณ์หน่วยความจำ RAM และ ROM
- ง. วงจร I / O
- จ. ซีพียู Z - 80

องค์ประกอบที่กล่าวนี้ สามารถเขียนเป็นแผนภาพการทำงาน ดังแสดงในรูปที่ 3.4

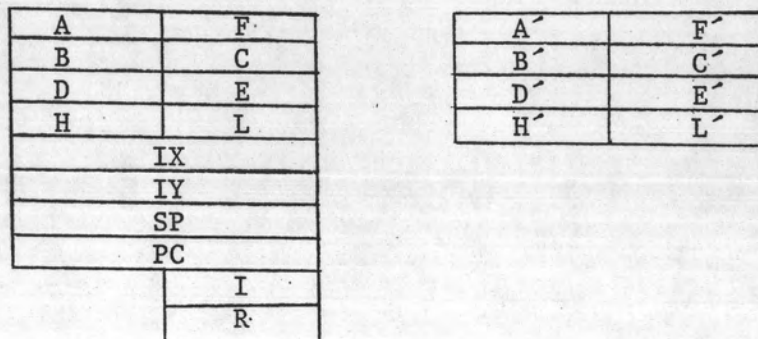
สัญญาณนาฬิกาจากวงจรถ่ายกำเนิดสัญญาณจะทำหน้าที่เป็นฐานเวลา ควบคุมการทำงานตามลำดับขั้นของซีพียู ไมโครโปรเซสเซอร์จะเริ่มทำงานตามรหัสคีย์ จากอุปกรณ์ภายนอกผ่าน I/O ด้วยการอ่านคำสั่งซอฟต์แวร์จากโปรแกรมมอเนเตอร์ในรอม และปฏิบัติตามคำสั่งชุดนั้น ๆ โดยมีซีพียูเป็นส่วนประมวลคำสั่ง ติดต่อรับส่งข้อมูลกับอุปกรณ์ภายนอกเพื่อแสดงผล จนกระทั่งสิ้นสุดขั้นตอนการทำงาน และรอรับคำสั่งใหม่ องค์ประกอบพื้นฐานของไมโครโปรเซสเซอร์ คือ ระบบไมโครคอมพิวเตอร์แบบแผ่นเดียว

รูปที่ 3.4 ระบบไมโครคอมพิวเตอร์พื้นฐาน

3.1.3 โครงสร้างภายในซีพียู

ส่วนสำคัญภายในซีพียูนอกจากแอลยู (ALU) ก็ได้แก่ รีจิสเตอร์ รีจิสเตอร์ภายใน Z - 80 ประกอบด้วยรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิตจำนวน 18 ตัว รีจิสเตอร์ขนาด 16 บิตจำนวน 4 ตัว ดังรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 โครงสร้างรีจิสเตอร์ภายใน Z - 80

รีจิสเตอร์สำหรับวัตถุประสงค์พิเศษ คือ

- ก. โปรแกรมเคาน์เตอร์ (PC) PC เป็นตัวเก็บแอดเดรสขนาด 16 บิต เพื่อให้ซีพียูทำการเฟตช์ (Fetch) คำสั่งในหน่วยความจำได้ถูกต้อง หลังจากทีซีพียูได้กระทำคำสั่งเสร็จแล้ว คำในโปรแกรมเคาน์เตอร์จะเพิ่มค่าขึ้นอัตโนมัติ
- ข. สแตคพอยเตอร์ (SP) SP เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต โดยซีพียูจะใช้สแตคพอยเตอร์ เป็นตัวชี้ไปยังหน่วยความจำ เพื่อจะบอกชั้นบนสุดของสแตคอยู่ที่ใด และถ้าซีพียูมีการกระทำ POP หรือ PUSH มันจะเปลี่ยนค่า SP โดยอัตโนมัติ เพื่อชี้ตำแหน่งบนสุดของสแตคในหน่วยความจำ
- ค. อินเด็กซ์รีจิสเตอร์ IX และ IY เป็นรีจิสเตอร์อิสระ 2 ตัว ที่มีขนาด 16 บิต โดยปกติจะใช้เป็นฐานในการชี้ไปยังบริเวณหน่วยความจำที่ข้อมูลจะนำออกหรือนำเข้า
- ง. รีจิสเตอร์อินเตอร์รัทท์เพจแอดเดรส (I) รีจิสเตอร์นี้มีประโยชน์สำหรับการกระโดดไปกระทำโปรแกรมที่อื่นในขณะมีการอินเตอร์รัทท์ โดยรีจิสเตอร์ I จะกำหนดแอดเดรสในบิต $A_{15} - A_8$ ส่วนแอดเดรส $A_0 - A_7$ จะมาจากลักษณะของคำสั่งอินเตอร์รัทท์
- จ. รีจิสเตอร์รีเฟรชหน่วยความจำ (R) ซีพียูของ Z - 80 จะมีรีจิสเตอร์ที่ใช้ในการรีเฟรชหน่วยความจำชนิดไดนามิกได้ รีจิสเตอร์นี้เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต ซึ่งจะเก็บค่าแอดเดรสของหน่วยความจำที่ต้องการรีเฟรช

3.1.4 แฟลก (Flag)

Z - 80 ซีพียู จะประกอบด้วยแฟลก จำนวน 6 แฟลก และมีบิตที่ไม่ได้แสดงเป็นแฟลกอีก 2 บิตรวมเป็น 8 บิต เพื่อประกอบเป็นรีจิสเตอร์ F ส่วนของแฟลกแต่ละบิตสามารถที่จะเซ็ทหรือรีเซ็ทได้

ลักษณะการใช้แฟลกจะใช้ตัวอักษรย่อแทนดังนี้

C	=	แฟลกตัวทด
N	=	แฟลกแสดงการบวกหรือลบ
P/V	=	แฟลกแสดงพาริตีและโอเวอร์โฟลว์
H	=	แสดงแฟลกตัวทดช่วย
Z	=	แฟลกแสดงค่าศูนย์
S	=	แฟลกเครื่องหมาย
X	=	ไม่ได้ใช้

S	Z	X	H	X	P/V	N	C
b ₇	b ₆	b ₅	b ₄	b ₃	b ₂	b ₁	b ₀

รูปที่ 3.6 ลักษณะของรีจิสเตอร์

3.1.5 วิธีการแอดเดรสของ Z - 80

ในการทำงานของ Z - 80 จะต้องอ้างตำแหน่งหรือแอดเดรส มีดังต่อไปนี้

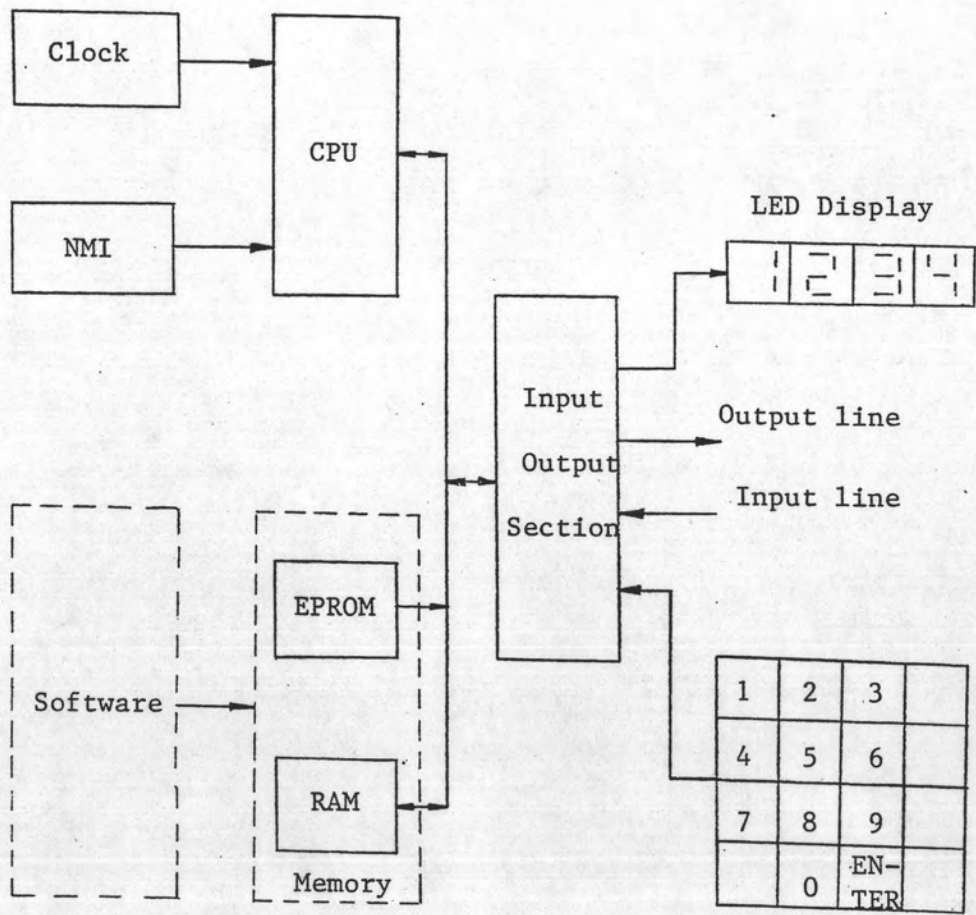
- ก. การอ้างแอดเดรสแบบอิมมีเดียท (Immediate Addressing)
- ข. การอ้างแอดเดรสแบบขยายข้อมูลชนิดอิมมีเดียท
- ค. การแอดเดรสแบบเพจศูนย์ (Modified Page Zero)
- ง. การอ้างแอดเดรสแบบเปรียบเทียบ (Relative Addressing)
- จ. การอ้างแอดเดรสแบบขยายข้อมูลแอดเดรส (Extended Addressing)
- ฉ. การอ้างแอดเดรสโดยใช้อินเดกรีจิสเตอร์ (Index Addressing)
- ช. การอ้างแอดเดรสแบบใช้รีจิสเตอร์ (Register Addressing)
- ซ. การอ้างแอดเดรสแบบ Implied Addressing
- ณ. การอ้างแอดเดรสเข้าสู่บิตต่าง ๆ (Bit Addressing)

3.2 การนำ Z - 80 ไมโครโปรเซสเซอร์ประยุกต์ใช้งาน

โดยปกติเราจะนำ Z - 80 ไมโครโปรเซสเซอร์มาใช้งานเป็นประเภท ไมโครคอมพิวเตอร์ คือควบคุม วิเคราะห์ข้อมูล แสดงผลข้อมูล ฯลฯ. ในการออกแบบ Z - 80 ไมโครคอมพิวเตอร์จึงประกอบด้วยส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

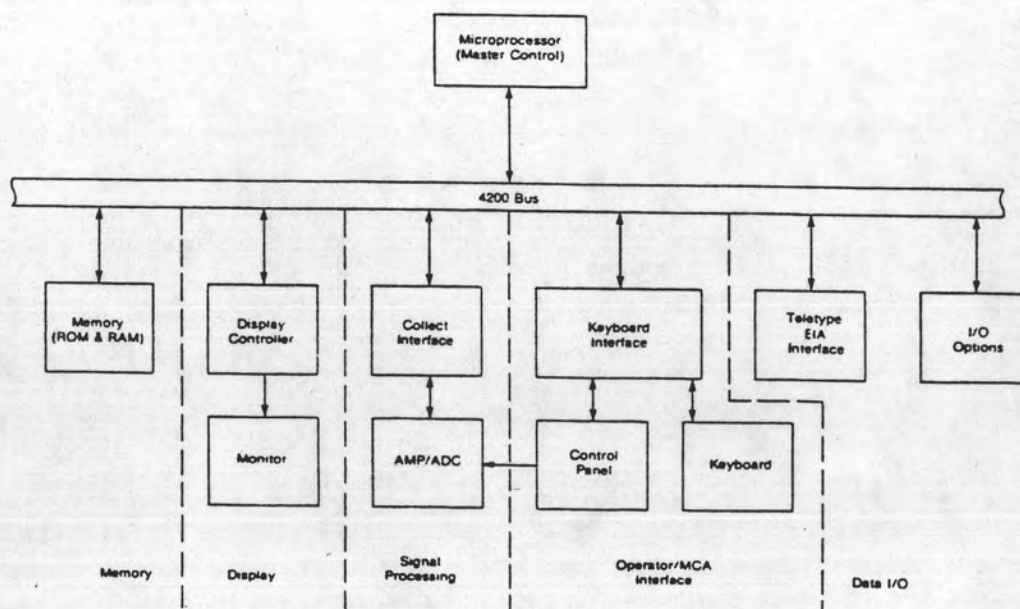
- ก. ซีพียู Z - 80 ทำหน้าที่ประมวลผลกลาง
- ข. หน่วยความจำทั้งชนิดแรมและรอม (RAM and ROM.)
- ค. อินเตอร์เฟส (Interface) ข้อมูลเข้าและออกจากระบบ
- ง. ซอฟต์แวร์ (Software) คือโปรแกรมที่เขียนขึ้นเพื่อให้ระบบไมโครคอมพิวเตอร์นี้ทำงานควบคุมตามที่เรากำลังต้องการ
- จ. ส่วนแสดงผล

ในรูปที่ 3.7 เป็นแผนภาพ (Block Diagram) แสดงระบบไมโครคอมพิวเตอร์รุ่นหนึ่ง ซึ่งมีภาคแสดงผลข้อมูลเป็น ไดโอดเปล่งแสง (7 - Segment LED) และมีภาคป้อนข้อมูลเข้าสำหรับการควบคุมโดยคีย์บอร์ด (Keyboard) โปรแกรมจะถูกเก็บไว้ในอีพรอม (EPROM) และข้อมูลต่าง ๆ ที่จะต้องเก็บไว้ชั่วคราวระหว่างการวิเคราะห์หรือควบคุมหรือแสดงผลนั้น จะถูกเก็บไว้ในแรม (RAM)

รูปที่ 3.7 แผนภาพแสดงระบบไมโครคอมพิวเตอร์แบบแผ่นเดี่ยว

เครื่องมือวัดและวิเคราะห์รุ่นใหม่จะใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ เป็นหน่วยประมวลผลกลาง ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้มีความสะดวกในการใช้งานโดยผู้ใช้ ไม่จำเป็นต้องรู้เรื่องไมโครโปรเซสเซอร์และโปรแกรมต่าง ๆ เพียงแต่เข้าใจความหมายของรหัส บนคีย์บอร์ดเป็นตัว ๆ หรือชุดจากคู่มือใช้งานของเครื่อง เมื่อคีย์รหัส เหล่านั้นแล้วตามด้วยตัวเลข ก็สามารถจะตั้งเวลาหรือเลือกช่วงที่จะวิเคราะห์ได้ โปรแกรมหลัก โปรแกรมซิปรูทีน และตารางมาตรฐานของระบบวิเคราะห์เชิงคุณภาพจะถูกเก็บไว้ในหน่วยเก็บความจำถาวร (ROM) ภายในเครื่อง พร้อมทั้งจะถูกเรียกใช้งานเมื่อเกิดคีย์การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผล เมื่อมีคำสั่งเก็บข้อมูลตามกำหนดเวลาซึ่งอยู่ในช่วงที่สนใจ (ROI) โปรแกรมซิปรูทีนจะถูกเรียกมาใช้ ในกระบวนการวิเคราะห์เพื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับค่าปริมาณมาตรฐานในระบบวัดเชิงปริมาณ (Quantitative) ในขั้นสุดท้ายจะแสดงผลให้ผู้วิเคราะห์ทราบทางหน่วยแสดงผล รูปที่ 3.8 แสดงแผนภาพของเครื่องวิเคราะห์ความสูงของพัลส์แบบหลายช่อง (Multichannel Pulse Height Analyzer) Series 40 ของบริษัทแคนเบอร์รา (Canberra)

รูปที่ 3.8 แผนภาพแสดง MCA รุ่น Series 40 Canberra